

РЕШЕНИЕ

№ 463

гр. София, 04.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иван Иванов

Членове: Зорница Хайдукова
Валентин Бойкинов

при участието на секретаря Ирена М. Дянкова
като разгледа докладваното от Зорница Хайдукова Въззивно търговско дело
№ 20211001000485 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 258 ГПК - чл. 273 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на ответника „Ню енерджи сълюшънс“ ЕООД срещу решение от 04.03.2021г. по т.д. № 1828/2019г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI – 18 с-в, в частта, с която по предявени искиове от синдика на „Фючър енерджи“ ООД по чл. 135 ЗЗД срещу „Ню енерджи сълюшънс“ ЕООД, ЕИК 204892068, и „Фючър енерджи“ ООД / в несъстоятелност/, ЕИК 200990173, са обявени за недействителни спрямо кредиторите на несъстоятелността следните сделки, представляващи договори за цесия, всички с вписана дата от 01.12.2017г., и съгласно които „Фючър енерджи“ ООД като цедент прехвърля на „Ню енерджи сълюшънс“ ЕООД следните вземания: 1/ вземане към „Самекс“ ЕООД, ЕИК 040646885, в размер на 33 824,11 лв., произтичащо от комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE3004850 от 31.08,2017 г., сключен между „Фючър Енерджи“ ООД и „Самекс“ ЕООД; 2/ вземане към „Г. - С. П.“ ЕООД, ЕИК 108082515, в размер на 2847,61 лв., произтичащо от комбиниран договор за

продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги и фактура № 1000121887 / 30.11.2017г.; 3/ вземане към „Родна Индустрия - 91” ЕООД, ЕИК 835015265, в размер на 11 608,99 лв., произтичащо от комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE3000482 от 28.03.2014 г., споразумение към договора от 17.03.2016 г. и издадени фактура № 1000107246/31.10.2017г. и фактура № 1000122966/30.11.2017 г.; 4/ вземане към „Порше Интер Ауто БЕ” ЕООД, ЕИК 175355023, в размер на 20 095,98 лв., произтичащо от комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE3000781/18.07.2014 г. и фактура № 1000121020 / 30.11.2017 г.; 5/ вземане към „Кохоферм” ООД, ЕИК 201807408, в размер на 78 150,60 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги и фактура № 1000092326/31.07.2017г., фактура № 10 00097006 / 31.08.2017 г. фактура № 10 000101884/30.09.2017 г., фактура № 1000106937 /31.10.2017 г. и фактура№ 1000122659 / 30.11.2017 г.; 6/ вземане към „Олинеза Премиум” ООД, ЕИК 203787281, в размер на 19 050,17 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE 3003918 /06.04.2016 г., анекси 1, 2 и 3 към Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент от 06.04.2016 г. и фактура № 1000122856 /30.11.2017г.; 7/ вземане към „Куминяно Фрут” ООД, ЕИК 832099347, в размер на 19 891,30 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE3004957 от 27.10.2017 г. и фактура № 1000125949 от 30.11.2017 г.; 8/ вземане към „Атаро Клима” ЕООД, ЕИК 825305050, в размер на 14 876,86 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE3004811 от 09.08.2017 г. и фактура с № 1000124658 / 30.11.2017 г.; 9/ вземане към „Анона Трейд” ЕООД, ЕИК 127502761, в размер на 89 147,10 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент № FE 3001934 / 16.03.2015 г., Споразумение № 2 към последния, фактура № 2577 / 30.11.2017 г.; фактура № 1000120901 / 30.11.2017 г.; фактура № 1000105250

/31.10.2017 г.; фактура № 1000099781 / 30.09.2017 г.; фактура № 1000095258 /31.08.2017 г.; и фактура № 1000090568 /31.07.2017 г.; 10/ вземане към „Софийски имоти” ООД, ЕИК 121184743, в размер на 17 720,23 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент № FE 3004247 от 28.09.2016 г. и фактура № 1000122091/30.11.2017г.; 11/ вземане към „ДИКС - 2001 ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ” ООД, ЕИК 202531279, в размер на 117 272,22 лв., произтичащо от ЕФЕТ споразумение от 14.10.2015 г., Анекс № 2 Потвърждение към индивидуален договор с № FE3004789 от 01.08.2017г., фактура № 1100001124 / 31.10.2017 г., фактура № 1100001176 / 31.10.2017г., фактура № 2369 /31.10.2017 г., фактура № 1100001245 / 15.11.2017 г.; 12/ вземане към „Сириус - 49” ЕООД, ЕИК 103254318, в размер на 11 824,94 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE3004695 от 11.04.2017 г., фактура № 1000103915 / 30.09.2017 г., фактура № 1000108952 /31.10.2017 г., фактура № 1000124670 / 30.11.2017 г.; 13/ вземане към „Билд Системс Мениджмънт” ЕАД, ЕИК 203079873, в размер на 13 131,65 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE30004100/22.06.2016г.; 14/ вземане към „АЛДАГОТ” ООД, ЕИК 130988693, в размер на 13 651,22 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент № FE3000064 / 05.08.2013 г., анекс № 6 към последния, фактура № 1000120943 / 30.11.2017 г.; 15/ вземане към „Света Марина - недвижности и технологии” ЕООД, ЕИК 202088168, в размер на 18 679,85 лв., произтичащо от фактура № 1000079248 /30.04.2017г., фактура № 1000085469 /31.05.2017г., фактура № 1000088289 / 30.06.2017 г., фактура № 1000092726 / 31.07.2017 г., фактура № 1000097404 / 31.08.2017 г., фактура № 1000102274/ 30.09.2017 г., фактура № 1000107322 / 31.10.2017 г., фактура № 1000123042/30.11.2017г. 16/ вземане към УМБАЛ „Света Марина” - Плевен ООД, ЕИК 114521594, в размер на 50 586,78 лв., произтичащо от фактура № 1000096294 / 31.08.2017 г., фактура № 1000101176 /30.09.2017г., фактура № 1000106237 / 31.10.2017 г., фактура № 1000121951 / 30.11.2017 г. и 17/ вземане към „Аякс 90” ООД, ЕИК 831546457, в размер на 14 384,18 лв.; оставени са без разглеждане евентуалните иски по чл. 647, ал.1, т. 2 от ТЗ, и е осъден на основание чл. 55 ал.1 прел. III от ЗЗД

„Ню енерджи сълюшънс“ ЕООД, ЕИК 204892068, със седалище и адрес на управление - гр. София, ж.к.Левски Г, бл. 40, офис 60, и със съдебен адрес - гр. София, ул.Неофит Рилски №55, ет.1, ап.12 да върне на „Фючър енерджи“ ООД - в несъстоятелност, ЕИК 200990173, следните вземания, предмет на договорите за цесия, а именно: 1/ вземане към „Самекс“ ЕООД, ЕИК 040646885, в размер на 33 824,11 лв., произтичащо от комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE3004850 от 31.08,2017 г., сключен между „Фючър Енерджи“ ООД и „Самекс“ ЕООД; 2/ вземане към „Г. - С. П.“ ЕООД, ЕИК 108082515, в размер на 2847,61 лв., произтичащо от комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги и фактура № 1000121887 / 30.11.2017г.; 3/ вземане към „Родна Индустрия - 91“ ЕООД, ЕИК 835015265, в размер на 11 608,99 лв., произтичащо от комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE3000482 от 28.03.2014 г., споразумение към договора от 17.03.2016г. и издадени фактура № 1000107246/31.10.2017 г. и фактура № 1000122966/30.11.2017 г.; 4/ вземане към „Кохоферм“ ООД, ЕИК 201807408, в размер на 78 150,60 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги и фактура № 1000092326/31.07.2017г., фактура № 10 00097006 / 31.08.2017 г. фактура № 10 000101884/30.09.2017., фактура № 1000106937 /31.10.2017 г. и фактура № 1000122659 /30.11.2017г.; 5/ вземане към „Олинеза Премиум“ ООД, ЕИК 203787281, в размер на 19 050,17 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE 3003918 /06.04.2016 г., анекси 1, 2 и 3 към Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент от 06.04.2016 г. и фактура № 1000122856 /30.11.2017г.; 6/ вземане към „Куминяно Фрут“ ООД, ЕИК 832099347, в размер на 19 891,30 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE3004957 от 27.10.2017г. и фактура № 1000125949 от 30.11.2017 г.; 7/ вземане към „Атаро Клима“ ЕООД, ЕИК 825305050, в размер на 14 876,86 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и

предоставяне на комбинирани услуги № FE3004811 от 09.08.2017 г. и фактура с № 1000124658 /30.11.2017г.; 8/ вземане към „Анона Трейд” ЕООД, ЕИК 127502761, в размер на 89 147,10 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент № FE 3001934 / 16.03.2015 г., Споразумение № 2 към последния, фактура № 2577 / 30.11.2017 г.; фактура № 1000120901 / 30.11.2017 г.; фактура № 1000105250 /31.10.2017 г.; фактура № 1000099781 / 30.09.2017 г.; фактура № 1000095258 /31.08.2017 г.; и фактура № 1000090568 /31.07.2017 г.; 9/ вземане към „ДИКС - 2001 електроснабдяване” ООД, ЕИК 202531279, в размер на 117 272,22 лв., произтичащо от ЕФЕТ споразумение от 14.10.2015 г., Анекс № 2 Потвърждение към индивидуален договор с № FE3004789 от 01.08.2017 г., фактура № 1100001124 /31.10.2017г., фактура № 1100001176 / 31.10.2017 г., фактура № 2369 /31.10.2017 г., фактура № 1100001245 / 15.11.2017 г.; 10/ вземане към „Сириус - 49” ЕООД, ЕИК 103254318, в размер на 11 824,94 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE3004695 от 11.04.2017 г., фактура № 1000103915 / 30.09.2017 г., фактура № 1000108952 / 31.10.2017 г., фактура № 1000124670 / 30.11.2017 г.; 11/ вземане към „Билд Системс Мениджмънт” ЕАД, ЕИК 203079873, в размер на 13 131,65 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE30004100/22.06.2016г.; 12/ вземане към „Алдагот” ООД, ЕИК 130988693, в размер на 13 651,22 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент № FE3000064 / 05.08.2013 г., анекс № 6 към последния, фактура № 1000120943 /30.11.2017г.; 13/ вземане към „Света Марина - недвижимости и технологии” ЕООД, ЕИК 202088168, в размер на 18 679,85 лв., произтичащо от фактура № 1000079248 /30.04.2017г., фактура № 1000085469 / 31.05.2017 г., фактура № 1000088289 / 30.06.2017 г., фактура № 1000092726 / 31.07.2017 г., фактура № 1000097404 / 31.08.2017 г., фактура № 1000102274/ 30.09.2017 г., фактура № 1000107322 / 31.10.2017 г., фактура № 1000123042/30.11.2017г.; 14/ вземане към УМБАЛ „Света Марина” - Плевен ООД, ЕИК 114521594, в размер на 50 586,78 лв., произтичащо от фактура № 1000096294 / 31.08.2017 г., фактура № 1000101176 / 30.09.2017г., фактура № 1000106237 / 31.10.2017 г., фактура № 1000121951 / 30.11.2017 г. и 15/ вземане към „Аякс 90” ООД, ЕИК 831546457, в размер на

14 384,18 лв., и в частта за присъдени разноси в тежест на жалбоподателя ответник. Жалбоподателят поддържа обжалваното решение да е недопустимо, в частта му, с която първоинстанционният съд го е осъдил по искове по 55, ал. 1 ЗЗД да върне на „Фючър енерджи“ ООД – в несъстоятелност, вземанията, предмет на петнадесет договора за цесия, подробно посочени в съдебния акт. Излага в тази част съдът с решението си в нарушение на чл. 6 ГПК да е излязъл извън сезиралото го искане, предвид на което и е постановил недопустим съдебен акт. Поддържа заявеното с исковата молба искане до съда да е било ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца парична сума, равностойна на размера на цедираните вземания, а не да бъде осъден ответника да върне вземанията в масата на несъстоятелността. Съдът обаче не се е произнесъл по така сезиралото го искане, а по друго, с което не е сезиран, предвид на което моли и решението в частта му, с която е уважен осъдителния иск по чл. 55, ал. 1 ЗЗД, да бъде обезсилено. Оспорва като неправилно решението в частта му, с която съдът е уважил предявените искове по чл. 135 ЗЗД и обявил за относително недействителни седемнадесет договора за цесия. Излага сам съдът да е приел, че договорите са възмездни и че за последния им характер е без значение каква цена е уговорена, както и дали е платена. Поддържа в последната хипотеза предпоставка за уважаване на конститутивните искове да е знанието у третото лице, приобретател по сделките, за увреждането със сделките на кредиторите на „Фючър енерджи“ ООД. Сочи съдът изрично да е указал на ищеца, че доказателствената тежест за установяване на последния факт е негова, но да не е проведено изискуемото от чл. 154 ГПК главно и пълно доказване на изискуемия от закона субективен елемент. Поддържа липсата на доказване в тази насока да е видно и от мотивите по обжалвания съдебен акт, които не съдържат обосновка защо съдът е приел да е било налице знание у ответника купувач по договорите за цесия, че с последните ще бъдат увредени кредитори на прехвърлителя. По изложените доводи моли решението да бъде обезсилено в частта по разгледания обусловен иск по чл. 55, ал. 1, предл. 3-то ЗЗД и отменено като неправилно в частта му, с която са уважение предявените искове по чл. 135 ЗЗД и в частта за присъдени в негова тежест разноси по делото. Претендира присъждане на разноси.

Въззиваемата страна, синдикът на „Фючър енерджи“ ООД – в несъстоятелност, оспорва жалбата като неоснователна. Излага обжалваното

решение да е допустимо и правилно, постановено при точно приложение на процесуалния и материалния закон и да е обосновано от събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност. Сочи ясно в исковата молба да е посочено, че се претендира връщане на цедираните вземания, чийто общ размер е 546 743,79 лв., и в съответствие с диспозитивното начало съдът да се произнесъл по това сезирало го искане. Поддържа съдът правилно да е определил релевантните към спора факти и обосновано да е приел същите да се установяват по делото и уважил предявените искове. Излага възраженията на ответника за липса на проведено пълно доказване по делото да са неоснователни като сочи да са събрани множество такива, които съдът е обсъдил в тяхната съвкупност и постановил обоснован, подробно мотивиран и правилен съдебен акт. По изложените доводи моли за потвърждаване на първоинстанционното решение в обжалваните му части.

Ответникът, „Фючър енерджи“ ООД – в несъстоятелност, не взема становище по жалбата.

Предвид нормата на чл. 269 ГПК въззивната инстанция дължи проверка за валидността на решението, за неговата допустимост, в обжалваната част, а за правилността му единствено на въведените в жалбата основания.

При изпълнение правомощията си по чл. 269 ГПК настоящият въззивен състав намира обжалваното решение за валидно и допустимо в обжалваната част.

Неоснователни са оплакванията на въззивника за недопустимо произнасяне на съда по осъдителните искове по чл. 55, ал. 1 ЗЗД.

Видно от сезиралата съда искова молба със същата от синдика са предявени обективно и субективно съединени искове по чл. 649, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 135 ЗЗД, евентуални искове по чл. 647, ал. 1, т. 2 ТЗ, както и обусловените осъдителни искове по чл. 649, ал. 2 ТЗ. Исковата молба съдържа ясно изложение на обстоятелствата, на които ищецът основава исканията си до съда, включително по обусловените осъдителни искове по чл. 649, ал. 2 ГПК. Молбата съдържа и искане до съда за осъждане на ответника „Ню енерджи сълюшънс“ ЕООД да върне в масата на несъстоятелността вземанията, предмет на атакуваните с исковите по чл. 135 ЗЗД договори за цесия – л. 7 от преписката. В края на исковата молба искането до съда е формулирано като такова ответникът да бъде осъден да върне в масата на несъстоятелността

сумата 546 743,79 лв., представляваща сбор от всички вземания, съгласно договорите за цесия.

В изпълнение на задълженията си като инстанция по съществото на спора, разяснени с т. 5 от ТР 1/2013г. на ОСГТК на ВКС, въззивният съд дължи постановяване на допустим съдебен акт по съществото на спора, предвид на което и дължи даване на указания за поправяне на нередовностите на исковата молба, когато сам прецени да има такива. Последното е сторила въззивната инстанция с определение от 09.03.2022г. като съдът е указал на ищеца да уточни искането си до съда, доколкото в исковата му молба се съдържа неяснота – противоречие между изложеното и заявените искания.

В указания от съда срок с молба от 08.04.2022г. ищецът – синдикът на „Фючър Енерджи“ ООД – в несъстоятелност, е уточнил искането си по предявените осъдителни искове като ясно е заявил да моли ответникът „Ню енерджи сълюшънс“ ЕООД да бъде осъден да върне в масата на несъстоятелността на „Фючър енерджи“ ООД вземанията, предмет на процесните седемнадесет броя договори за цесия.

Първоинстанционният съд при съобразяване с установения с нормата на чл. 6 ГПК принцип на диспозитивното начало се е произнесъл в рамките на гореуточненото и поддържано пред него искане на заявените с исковата молба обстоятелства, предвид на което и е постановил допустим съдебен акт, като без значение за допустимостта на съдебното решение е, че нередовността е отстранена пред въззивния съд. В този смисъл е и даденото с т. 5 от ТР на ОСГТК на ВКС тълкуване на чл. 270 ГПК, която норма не предвижда възможността за обезсилване от въззивния съд на първоинстанционното решение и връщане на делото на първата инстанция по причина на нередовност на исковата молба.

По отношение правилността на съдебния акт в обжалваните му части съдът приема следното:

Съдът по вече изложените доводи е обвързан от сезиралото го искане, предвид на което и като главни следва да бъдат разгледани предявените от ищеца като такива искове по чл. 135 ЗЗД.

С нормата на чл. 649, ал. 1 ТЗ е уредена процесуалната легитимация на синдика да предяви иск по чл. 135 ЗЗД, свързан с производство по несъстоятелност, в едногодишен срок от откриване на производството, който

преклузивен срок е спазен.

При зачитане на постановената по реда на чл. 290 ГПК задължителна за съдилищата съдебна практика по решение 131/16.06.2016г. по гр.д. 4996/2013г., ГК, III ГО на ВКС, решение 121/14.03.2011г. по гр.д. 1028/2010г., ГК, IV ГО на ВКС, решение 552/15.07.2010г. по гр.д. 171/2009г., ГК, IV ГО на ВКС, решение 45/01.06.2011г. по гр.д. 450/2010г., ГК, III ГО на ВКС и др. искът по чл. 135 ЗЗД има за предмет потестативното право на кредитора да обяви за недействителни по отношение на себе си действията, с които длъжникът го уврежда. Това право възниква за кредитора по силата на закона при установен фактически състав - наличието на действително вземане, което не е прекратено или погасено по давност, без да е необходимо вземането да е ликвидно и изискуемо. За легитимацията на ищеца по последния иск съдът изхожда от положението, че вземането съществува, ако то произтича от твърденията от ищеца факти, освен ако вземането е отречено със сила на пресъдено нещо. В настоящия спор е налице открито производство по несъстоятелност на длъжника „Фючър енерджи“ ООД, в което са предявени и приети вземания на кредитори на дружеството, част от които изискуеми преди датата на сключване на атакуваните сделки, в който смисъл са и неоспорените фактически изводи на първоинстанционния съд.

Сделките, чиято относителна недействителност ищецът моли да бъде прогласена от съда, са възмездни - договори за прехвърляне на вземания с договорена цена по всеки от тях с допълнителни споразумения, приложени по делото и неизключени от доказателствата от съда. Последните фактически изводи на първоинстанционния съд също не се оспорват от никоя от страните и при условията на ограничен въззив се възприемат от въззивния съд.

При зачитане на трайно установената съдебна практика, застъпена и в постановеното по реда на чл. 290 ГПК решение 149/12.11.2013г. по т.д. 422/2012г., ТК, I ТО на ВКС, увреждане е налице за кредитора и при осъществена прехвърлителна сделка с право, собственост на длъжника, доколкото с последната сделка имуществото на длъжника се намалява. Увреждане за кредитора е налице и при възмездност на отчуждителната сделка, доколкото до осъществяване на принудително изпълнение от кредитора, в длъжниковото имущество могат да настъпят промени, в резултат на които получената сума от продажбата да не е налице и следователно да не

може да служи за удовлетворение на кредитора. Предвид нормата на чл. 133 ЗЗД цялото имущество на длъжника служи за общо обезпечаване на неговите кредитори, предвид на което и разпореждането, с което и да е право от последното е увреждащо за кредиторите на ответника „Фючър енерджи“ ООД.

При възмездност на атакуваната сделка за уважаване на иска по чл. 135 ЗЗД законодателят е поставил допълнителна предпоставка по чл. 135, ал. 1, изр. 2-ро ЗЗД - "знание за увреждането" у ответника-приобретател по атакувания с иска по чл. 135 ЗЗД възмезден прехвърлителен договор ("лицето, с което длъжникът е договарял"). Последната материална предпоставка има субективен характер и е в тежест на доказване за ищеца. Именно предвид субективния характер на последните обстоятелства ищецът рядко разполага с преки доказателства за установяване на същите, но пълно доказване може да бъде проведено и с косвени доказателства, които в тяхната съвкупност биха могли да създадат сигурно убеждение у съда и да обосноват извод, че ответниците са съзнавали увреждането на ищеца кредитор при сключване на процесния договор. В последния смисъл е и практика по решение № 61 от 01.03.2016г. по гр.д.4578/2015г. по описа на ВКС, IV ГО, постановено по реда на [чл. 290 ГПК](#), с което съдебният състав се е позовал на константната практика на ВКС по различни въпроси относно косвените доказателства и е приел, че материалноправната предпоставка по [чл. 135, ал. 1, изр. 2 ЗЗД](#) - „знание за увреждането“ у ответника може да бъде установявана с представени по делото косвени доказателства, които следва да бъдат преценени в съвкупност помежду им и/или с други подобни, индициращи обстоятелства, установени по делото, и същите биха могли да създадат сигурно убеждение у съда и да обусловят извод, че ответниците са осъзнавали увреждането на ищеца - кредитор при сключването на договора, предмет на иска по [чл. 135 ЗЗД](#). В решението е посочено, че преценката на такива косвени доказателства и дали те в своята съвкупност са достатъчни за установяването на главния доказателствен факт, в случая знанието за увреждане по [чл. 135, ал. 1, изр. 2 ЗЗД](#), съдът следва да извършва по свое вътрешно убеждение, предвид конкретиката на всеки отделен случай, съгласно [чл. 12](#) и [чл. 235 ГПК](#). В същия смисъл е и даденото разрешение в решение № 218 от 11.10.2013 г. по гр. д. № 1778/2013 г., г. к., III г. о. на ВКС , решение 189 от 17.01.2018г. по т.д. 2646/2016г., ТК, II ТО на ВКС и др., с

които е прието, че при липса на преки доказателства, доказването може да бъде изведено въз основа на поредица от установени факти, които в своята взаимна връзка косвено водят до несъмнен извод за наличието му.

Противно поддържаното в жалбата на ответника „Ню енерджи сълюшънс“ ЕООД, под знание за увреждането по смисъла на чл. 135, ал. 1 ЗЗД не следва да се разбира умишлено действие за zlepоставяне на кредитора, а единствено знание, че със сключването на сделката могат да бъдат засегнати имуществени интереси на кредитора. В този смисъл е и практиката по решение № 13 от 19.02.2015г. по гр.д. 4606/2014г. по описа на ВКС, IV ГО, с което е прието, че за да е налице знание за увреждането, не е необходимо третото лице, приобретател по сделката, да познава кредитора и длъжника, както и по делото да са доказани обстоятелствата кога и как е узнал за техните отношения, а е достатъчно да са му известни обстоятелствата, от които произтича вземането на кредитора. Аналогична е практиката по решение № 60 от 20.04.2017 г. по гр. д. № 3094/2016 г., ГК, IV Г. О. на ВКС, с което е прието, че за да се приеме, че приобретателят по сделката е недобросъвестен, достатъчно е да знае, че продавачът му има дългове и че с продажбата на активите му той прави невъзможно удовлетворяването на кредиторите си или го затруднява, без да е необходимо да са му известни личността на кредитора и съдържанието на неговото вземане. В този смисъл са и разрешенията по решение № 45 от 15.06.2016г. по гр.д. 2456/2015г. по описа на III ГО на ВКС, съобразно мотивите на което, за да е налице знание за увреждане не е необходимо третото лице да познава кредитора и длъжника, да са представени доказателства кога и при какви обстоятелства му е съобщено съдържанието на техните насрещни права и задължения, за да може той да е наясно как те се накърняват от сключения договор. Достатъчно е на третото лице да са известни обстоятелствата, от които произтича вземането на кредитора.

При зачитане на горесцитираната константна съдебна практика настоящият състав на съда споделя формираният от първоинстанционния съд извод за установяване по делото на знание у ответниците за увреждането на кредиторите на длъжника, обоснован от съвкупното обсъждане на събраните по делото косвени доказателства.

Първата група от редицата косвени доказателства е обсъдената и от

първоинстанционният съд досежно несъразмерно ниската цена, уговорена по всички увреждащи сделки. Вярно е, че при договора за цесия цената на прехвърляното вземане не следва да бъде равна на размера на самото вземане, но в процесните договори е договорена цена в пъти по-ниска от размера на прехвърляните вземания, без да се твърди или доказва вземанията да са били несъбираеми по причина затруднено икономическо състояние на длъжниците, изтекла давност или друго. Видно от приложените споразумения към договорите за цесия постигната воля е за прехвърляне на вземане в размер на 78 150,60 лв. за цена от 25 000 лв., в размер на 89 147,10 лв. за цена от 25 000 лв., в размер на 117 272,22 лв. за цена от 25 000 лв., в размер на 59 586,78 лв. за цена от 25 000 лв., в размер на 33 824,11 лв. за цена от 9 900 лв. и т.н., като общо по седемнадесете договора за цесия, сключени и съобразно признанията на ответника на една дата, са прехвърлени вземания в размер на 546 743,79 лв. срещу договорена цена от 211 747,61 лв.

Необосновани са оплакванията по жалбата на ответниците, че договорената цена по атакуваните като увреждащи сделки не е от значение и не може да бъде обсъждана като такава от значение при формиране на извод за знание за увреждането у страните по сделките. Обратният извод е застъпен в трайната съдебна практика по приложението на чл. 135 ЗЗД, цитирана и с настоящото решение, която изрично определя сключването на договора на занижена цена като косвени обстоятелства, които могат да обосноват извод за знание за увреждането. В тази насока е и практиката по решение № 61 от 01.03.2016г. по гр.д. 4578/2015г. по описа на ВКС, ГК, IV ГО.

Доказани по делото са и друга група косвени факти, които могат да бъдат ценени като такива, които могат да обусловят извод за знание за увреждането, а именно, че договорените цени по процесните договори за цесия не са заплатени от купувача по сделките. Независимо от записа по самите споразумения от 01.12.2017г., че цената по тях е платена при подписването им, при изричното оспорване на тези записи, вещото лице по ССчЕ е потвърдило да липсват счетоводни данни за извършени реално плащания по договорите. Не са му представени и при поискване доказателства за плащане по сметка или на каса, или за погасяване по друг начин на задълженията на приобретателя „Ню енерджи сълюшънс“ ЕООД към „Фючър енерджи“ ООД за цена по процесните договори за прехвърляне на вземания.

От заключението по ССЧЕ съдът приема и да липсват данни за осчетоводяване на процесните договори за цесия при длъжника „Фючър енерджи“ ООД, а при ответника „Ню енерджи сълюшънс“ ЕООД да са осчетоводени само пет от тях като на вещото лице не са предоставени възможност и данни за проследяване на счетоводните записвания, а както сочи вещото лице при разпита му в зала, са му предоставили само обобщена информация за 2017г. с обяснението, че само това му е необходимо.

Изводът на съда за знание за увреждането на кредиторите на „Фючър енерджи“ ООД според настоящият състав на съда следва и от доказаното по делото антидатиране на процесните договори за цесия и споразумения към тях. Записаната в последните дата на сключването им е 01.12.2017г., към която дата соченият с тях приобретател „Ню енерджи сълюшънс“ ЕООД не е бил правосубектен, доколкото съобразно нормата на чл. 67 ТЗ дружеството се смята за възникнало от деня на вписването му в търговския регистър. Видно от записа по партидата на последния търговец дружеството „Ню енерджи сълюшънс“ ЕООД е вписано в ТР на 04.12.2017г., който фактически извод на първоинстанционния съд и не се оспорва от въззивника. На последната дата и е генериран вписаният в договорите и споразуменията към тях ЕИК номер на дружеството, предвид на което и първата дата, на която е било възможно сключването на процесните договори и споразумения към тях е 04.12.2017г.

Към последната датата видно от представените по делото доказателства са били налице множество публикации в пресата и в интернет за отстраняване на „Фючър енерджи“ ООД от пазара на електрическа енергия по негова молба и по причина невъзможността на последното дружество да осигурява електрическа енергия на своите клиенти, включително че има непогасени задължения и към НЕК – стр. 82 до стр. 93 от делото. Последните факти са получили голям отзвук не само в специализираните среди, занимаващи се с дейност в областта на предоставяне на енергийни услуги, към които видно от вписания предмет на дейност се причислява и ответникът „Ню енерджи сълюшънс“ ЕООД, но и в останалото публично пространство предвид предходни публикации „Фючър енерджи“ ООД да е кандидат за купувач на предмета на дейност на „ЧЕЗ Електро България“ АД, които видно и от изричните признания на ответника „Ню енерджи сълюшънс“ ЕООД по допълнителния писмен отговор са му били известни – представил е и статия от ежедневник с такава информация.

В този смисъл и като новоучредено дружество с предмет на дейност „Енергиен мениджмънт, предоставяне на енергийни и консултантски услуги..., производство и търговия на електрическа енергия... и др.“, запознато с търговската практика на „Фючър енерджи“ ООД, включително участието като кандидат за закупуване на „бизнеса“ на „ЧЕЗ Електро България“ АД, е обосновано да се приеме, че при сключване на процесните договори ответникът е знаел за финансовите затруднения на продавача по сделките, които са станали причина за отстраняването му от пазара на електрическа енергия с решение на „ЕСО“ АД от 01.12.2017г. и в следствие за обявяването му в несъстоятелност. Признание в последния смисъл се съдържа и в депозирания писмен отговор на исковата молба, с който ответникът „Ню енерджи сълюшънс“ ЕООД излага причина за сключване на сделките да е било „преодоляване отрицателния ефект от забавянията в плащанията на клиенти на „Фючър енерджи“ ООД, съответно намаляване на периода за плащане по сключените от „Фючър енерджи“ ООД договори за доставка на електрическа енергия, и оттам акумулиране на свеж паричен поток, който е разходван за поддържане и продължаване на дейността на дружеството, част от която е и обслужване на задълженията към кредиторите на „Фючър енерджи“ ООД.“ Или ответникът признава към датата на сключване на цесиите да е бил в известност за необходимостта от паричен ресурс за съконтрахента му „Фючър енерджи“ ООД, за да обслужва задълженията си към неговите кредитори, като при последното знание страните по сделките са намалили активите на „Фючър енерджи“ ООД, което дружество е прехвърлило вземанията си по процесните 17 броя договори за цесия при договорена цена много по-ниска от размера на вземанията, която цена и не му е платена, но въпреки това е отразена в споразуменията като платена, споразуменията и договорите и са антидатиращи, за да се избегне публичното оповестяване на лошото финансово състояние на длъжника на дата 01.12.2017г. и следващите дни, които косвени факти в тяхната съвкупност налагат обоснования извод, че при сключване на сделките ответниците са знаели, че с последните увреждат кредиторите на „Фючър енерджи“ ООД.

Последният извод следва и от процесуалното поведение на самия ответник „Ню енерджи сълюшънс“ ООД, който с молба от 18.02.2021г.,

подадена преди приключване на съдебното дирене пред СГС, но докладвана на съда след това, чрез управителния си орган – управителя М. З., заявява да признава предявените иски по чл. 135 ЗЗД по чл. 55, ал. 1 ЗЗД – л. 293 от делото.

Само за пълнота следва да бъде добавено и че всички гореописани и установени по делото факти покриват и състава на чл. 135, ал. 3 ЗЗД, в случай, че се приеме, че сделките са сключени преди възникване на вземанията на кредиторите на маса на несъстоятелността, макар такива доводи да не са поддържани пред въззивния съд, а именно обоснован е извода, че цесиите са сключени не само със знанието, но и с намерението да бъдат увредени кредиторите на масата на несъстоятелността.

По изложените доводи на съда крайните изводи на двете инстанции за доказаност на предпоставките по чл. 135 ЗЗД за уважаване на предявените иски по последната норма съвпадат, предвид на което и първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено в тази му част, както и в обусловената по оставяне без разглеждане на евентуалните иски по чл. 647, ал. 1, т. 2 ТЗ, като правилно на основание чл. 272 ГПК.

Липсват оплаквания в жалбата на ответника за неправилност на решението в обжалваната му част по предявените обусловени осъдителни иски при условията на чл. 649, ал. 2 ТЗ по чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД.

Настоящият състав на съда съобразява съдебната практика по постановеното по реда на чл. 290 ГПК решение № 60164 от 31.05.2022г. по т.д. 1895/2020г. по описа на ВКС, ТК, II ТО, и приема в хипотезата на уважени иски по чл. 135 ЗЗД, предявени от синдика в условията на чл. 649, ал. 1 ЗЗД, и предвид признатите с нормата на чл. 649, ал. 5 ТЗ правни последици на съдебното решение, основателни да се явяват и обусловените осъдителни иски за връщане в маса на несъстоятелността на правата, предмет на обявените за недействителни сделки, предвид на което и решението в тази му обжалвана част, с която по иски по чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД първоинстанционният съд е осъдил ответника „Ню енерджи сълюшънс“ ЕООД да върне в масата на несъстоятелността прехвърлените му с обявените за недействителни сделки вземания, за които не се установява да са погасени или прехвърлени на трети лица, като правилно следва да бъде потвърдено.

Страните не са доказали разноски пред въззивния съд предвид на което и такива не следва да им бъдат присъждани.

Дължимата за въззивното производство държавна такса в размер на 10 934,88 лв. следва да бъде събрана от съда на основание чл. 649, ал. 6 ТЗ от въззивника ответник „Ню енерджи сълюшънс“ ЕООД.

Мотивиран от горното, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 04.03.2021г. по т.д. № 1828/2019г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI – 18 с-в, В ОБЖАЛВАНИТЕ ЧАСТИ, с които по предявени искове по чл. 135 ЗЗД от синдика на „Фючър енерджи“ ООД – в несъстоятелност, срещу „Ню енерджи сълюшънс“ ЕООД, ЕИК 204892068, и „Фючър енерджи“ ООД - в несъстоятелност, ЕИК 200990173, са обявени за недействителни спрямо кредиторите на несъстоятелността следните сделки, представляващи договори за цесия, всички с вписана дата от 01.12.2017г., и съгласно които „Фючър енерджи“ ООД като цедент прехвърля на „Ню енерджи сълюшънс“ ЕООД следните вземания: 1/ вземане към „Самекс“ ЕООД, ЕИК 040646885, в размер на 33 824,11 лв., произтичащо от комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE3004850 от 31.08,2017 г., сключен между „Фючър Енерджи“ ООД и „Самекс“ ЕООД; 2/ вземане към „Г. - С. П.“ ЕООД, ЕИК 108082515, в размер на 2847,61 лв., произтичащо от комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги и фактура № 1000121887 / 30.11.2017г.; 3/ вземане към „Родна Индустрия - 91“ ЕООД, ЕИК 835015265, в размер на 11 608,99 лв., произтичащо от комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE3000482 от 28.03.2014 г., споразумение към договора от 17.03.2016 г. и издадени фактура № 1000107246/31.10.2017г. и фактура № 1000122966/30.11.2017 г.; 4/ вземане към „Порше Интер Ауто БЕ“ ЕООД, ЕИК 175355023, в размер на 20 095,98 лв., произтичащо от комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги

№ FE3000781/18.07.2014 г. и фактура № 1000121020 / 30.11.2017 г.; 5/ вземане към „Кохоферм” ООД, ЕИК 201807408, в размер на 78 150,60 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги и фактура № 1000092326/31.07.2017г., фактура № 10 00097006 / 31.08.2017 г. фактура № 10 000101884/30.09.2017 г., фактура № 1000106937 /31.10.2017 г. и фактура № 1000122659 / 30.11.2017 г.; 6/ вземане към „Олинеза Премиум” ООД, ЕИК 203787281, в размер на 19 050,17 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE 3003918 /06.04.2016 г., анекси 1, 2 и 3 към Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент от 06.04.2016 г. и фактура № 1000122856 /30.11.2017г.; 7/ вземане към „Куминяно Фрут” ООД, ЕИК 832099347, в размер на 19 891,30 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE3004957 от 27.10.2017 г. и фактура № 1000125949 от 30.11.2017 г.; 8/ вземане към „Атаро Клима” ЕООД, ЕИК 825305050, в размер на 14 876,86 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE3004811 от 09.08.2017 г. и фактура с № 1000124658 / 30.11.2017 г.; 9/ вземане към „Анона Трейд” ЕООД, ЕИК 127502761, в размер на 89 147,10 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент № F E 3001934 / 16.03.2015 г., Споразумение № 2 към последния, фактура № 2577 / 30.11.2017 г.; фактура № 1000120901 / 30.11.2017 г.; фактура № 1000105250 /31.10.2017 г.; фактура № 1000099781 / 30.09.2017 г.; фактура № 1000095258 /31.08.2017 г.; и фактура № 1000090568 /31,07.2017 г.; 10/ вземане към „Софийски имоти” ООД, ЕИК 121184743, в размер на 17 720,23 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент № FE 3004247 от 28.09.2016 г. и фактура № 1000122091/30.11.2017г.; 11/ вземане към „ДИКС - 2001 ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ” ООД, ЕИК 202531279, в размер на 117 272,22 лв., произтичащо от ЕФЕТ споразумение от 14.10.2015 г., Анекс № 2 Потвърждение към индивидуален договор с № FE3004789 от 01.08.2017г., фактура № 1100001124 / 31.10.2017 г., фактура № 1100001176 / 31.10.2017г., фактура № 2369 /31.10.2017 г., фактура № 1100001245 /

15.11.2017 г.; 12/ вземане към „Сириус - 49” ЕООД, ЕИК 103254318, в размер на 11 824,94 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE3004695 от 11.04.2017 г., фактура № 1000103915 / 30.09.2017 г., фактура № 1000108952 / 31.10.2017 г., фактура № 1000124670 / 30.11.2017 г.; 13/ вземане към „Билд Системс Мениджмънт” ЕАД, ЕИК 203079873, в размер на 13 131,65 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE30004100/22.06.2016г.; 14/ вземане към „АЛДАГОТ” ООД, ЕИК 130988693, в размер на 13 651,22 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент № FE3000064 / 05.08.2013 г., анекс № 6 към последния, фактура № 1000120943 / 30.11.2017 г.; 15/ вземане към „Света Марина - недвижимости и технологии” ЕООД, ЕИК 202088168, в размер на 18 679,85 лв., произтичащо от фактура № 1000079248 / 30.04.2017г., фактура № 1000085469 / 31.05.2017г., фактура № 1000088289 / 30.06.2017 г., фактура № 1000092726 / 31.07.2017 г., фактура № 1000097404 / 31.08.2017 г., фактура № 1000102274 / 30.09.2017 г., фактура № 1000107322 / 31.10.2017 г., фактура № 1000123042 / 30.11.2017г.; 16/ вземане към УМБАЛ „Света Марина” - Плевен ООД, ЕИК 114521594, в размер на 50 586,78 лв., произтичащо от фактура № 1000096294 / 31.08.2017 г., фактура № 1000101176 / 30.09.2017г., фактура № 1000106237 / 31.10.2017 г., фактура № 1000121951 / 30.11.2017 г. и 17/ вземане към „Аякс 90” ООД, ЕИК 831546457, в размер на 14 384,18 лв.; оставени са без разглеждане евентуалните иски по чл. 647, ал.1, т. 2 от ТЗ, и е осъден на основание чл. 55 ал.1 прел. 3 от ЗЗД „Ню енерджи сълюшънс“ ЕООД, ЕИК 204892068, да върне на „Фючър енерджи” ООД - в несъстоятелност, ЕИК 200990173, следните вземания, предмет на договорите за цесия, а именно: 1/ вземане към „Самекс” ЕООД, ЕИК 040646885, в размер на 33 824,11 лв., произтичащо от комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE3004850 от 31.08.2017 г., сключен между „Фючър Енерджи” ООД и „Самекс” ЕООД; 2/ вземане към „Г. - С. П.” ЕООД, ЕИК 108082515, в размер на 2847,61 лв., произтичащо от комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги и фактура № 1000121887 / 30.11.2017г.;

3/ вземане към „Родна Индустрия - 91” ЕООД, ЕИК 835015265, в размер на 11 608,99 лв., произтичащо от комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE3000482 от 28.03.2014 г., споразумение към договора от 17.03.2016г. и издадени фактура № 1000107246/31.10.2017 г. и фактура № 1000122966/30.11.2017 г.; 4/ вземане към „Кохоферм” ООД, ЕИК 201807408, в размер на 78 150,60 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги и фактура № 1000092326/31.07.2017г., фактура № 10 00097006 / 31.08.2017 г. фактура № 10 000101884/30.09.2017 г., фактура № 1000106937 /31.10.2017 г. и фактура № 1000122659 /30.11.2017г.; 5/ вземане към „Олинеза Премиум” ООД, ЕИК 203787281, в размер на 19 050,17 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE 3003918 /06.04.2016 г., анекси 1, 2 и 3 към Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент от 06.04.2016 г. и фактура № 1000122856 /30.11.2017г.; 6/ вземане към „Куминяно Фрут” ООД, ЕИК 832099347, в размер на 19 891,30 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE3004957 от 27.10.2017г. и фактура № 1000125949 от 30.11.2017 г.; 7/ вземане към „Атаро Клима” ЕООД, ЕИК 825305050, в размер на 14 876,86 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE3004811 от 09.08.2017 г. и фактура с № 1000124658 /30.11.2017г.; 8/ вземане към „Анона Трейд” ЕООД, ЕИК 127502761, в размер на 89 147,10 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент № FE 3001934 / 16.03.2015 г., Споразумение № 2 към последния, фактура № 2577 / 30.11.2017 г.; фактура № 1000120901 / 30.11.2017 г.; фактура № 1000105250 /31.10.2017 г.; фактура № 1000099781 / 30.09.2017 г.; фактура № 1000095258 /31.08.2017 г.; и фактура № 1000090568 /31,07.2017 г.; 9/ вземане към „ДИКС - 2001 електроснабдяване” ООД, ЕИК 202531279, в размер на 117 272,22 лв., произтичащо от ЕФЕТ споразумение от 14.10.2015 г., Анекс № 2 Потвърждение към индивидуален договор с № FE3004789 от 01.08.2017 г., фактура № 1100001124 /31.10.2017г., фактура № 1100001176 / 31.10.2017 г.,

фактура № 2369 /31.10.2017 г., фактура № 1100001245 / 15.11.2017 г.; 10/ вземане към „Сириус - 49” ЕООД, ЕИК 103254318, в размер на 11 824,94 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE3004695 от 11.04.2017 г., фактура № 1000103915 / 30.09.2017 г., фактура № 1000108952 / 31.10.2017 г., фактура № 1000124670 / 30.11.2017 г.; 11/ вземане към „Билд Системс Мениджмънт” ЕАД, ЕИК 203079873, в размер на 13 131,65 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE30004100/22.06.2016г.; 12/ вземане към „Алдагот” ООД, ЕИК 130988693, в размер на 13 651,22 лв., произтичащо от Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент № FE3000064 / 05.08.2013 г., анекс № 6 към последния, фактура № 1000120943 /30.11.2017г.; 13/ вземане към „Света Марина - недвижимости и технологии” ЕООД, ЕИК 202088168, в размер на 18 679,85 лв., произтичащо от фактура № 1000079248 /30.04.2017г., фактура № 1000085469 / 31.05.2017 г., фактура № 1000088289 / 30.06.2017 г., фактура № 1000092726 / 31.07.2017 г., фактура № 1000097404 / 31.08.2017 г., фактура № 1000102274/ 30.09.2017 г., фактура № 1000107322 / 31.10.2017 г., фактура № 1000123042/30.11.2017г.; 14/ вземане към УМБАЛ „Света Марина” - Плевен ООД, ЕИК 114521594, в размер на 50 586,78 лв., произтичащо от фактура № 1000096294 / 31.08.2017 г., фактура № 1000101176 / 30.09.2017г., фактура № 1000106237 / 31.10.2017 г., фактура № 1000121951 / 30.11.2017 г. и 15/ вземане към „Аякс 90” ООД, ЕИК 831546457, в размер на 14 384,18 лв., и в частта за присъдени разноси в тежест на жалбоподателя ответник.

В останалата част като необжалвано решението е влязло в сила.

ОСЪЖДА „Ню енерджи сълюшънс“ ЕООД, ЕИК 204892068, да заплати на основание чл. 649, ал. 6 ТЗ по сметка на САС сумата 10 934,88 лв. – държавна такса за въззивното производство.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните при условията на чл. 280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____